

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudkyně JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Jitky Zavřelové v právní věci

žalobců:

a) MVDr. I. H.,
bytem X,

b) Mgr. D. H.,
bytem X,

oba zastoupeni advokátem Mgr. Vítem Brožkem,
se sídlem Na Kovárně 8, Praha,

proti

žalovanému:

Krajský úřad Středočeského kraje,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

za účasti

osoby zúčastněné na řízení: F. S.,
bytem X,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2016, čj. 154690/2016/KUSK,
sp. zn. SZ 145580/2016/KUSK REG/Ti,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobci napadli žalobou shora označené rozhodnutí žalovaného a domáhají se jeho zrušení. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí M. ú. M. p. B. (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 7. 2016, čj. 1511/2013, sp. zn. MMpB-SÚ/2840/14-1511/2013-Hři/49 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně dodatečně povolil F. S. (dále také jen „stavebník“ či „osoba zúčastněná na řízení“) stavbu stavební úpravy k. za účelem změny využití části stavby na k. na pozemcích p. č. X a X v katastrálním území B. (dále jen „stavba“).
2. K námitce vadné žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 12. 3. 2014 žalovaný uvedl, že v ní stavba sice nebyla přesně popsána, ale bylo z ní zřejmé, o co stavebník žádá. Rozsah stavby zjistil správní orgán I. stupně v rámci jednání se stavebníkem při kontrolní prohlídce na místě dne 19. 11. 2013. Podoba stavby je popsána v protokolu o této prohlídce, který byl podepsán všemi zúčastněnými osobami. Správní orgán I. stupně tedy znal rozsah stavby podle žádosti podané dne 12. 3. 2014. Správní orgán I. stupně sám poučil stavebníka o rozsahu stavby v oznámení o zahájení řízení o nařízení odstranění stavby ze dne 13. 2. 2014. S touto námitkou se vypořádal i správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí. Uvedl v něm, že dne 2. 9. 2015 obdržel upravenou žádost o dodatečné povolení stavby, jež byla přiložena k původní žádosti. Tím byly splněny obsahové náležitosti podle § 110 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Ve vztahu k námitce týkající se k. žalovaný uvedl, že podle projektové dokumentace je h. h. k. navržena o X m výše než h. objektu ve vlastnictví žalobců. To prokazuje také zaměření k. ze dne 31. 8. 2016. Správní orgán I. stupně tak vycházel ze skutečné v. k. podle projektové dokumentace.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

3. Žalobci namítli, že žalovaný se nevypořádal s námitkami v odvolání ze dne 8. 8. 2016. Dále opřel své rozhodnutí o nové důkazy v rozporu s § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a o prohlášení vlastníků okolních nemovitých věcí, které však nepředstavují důkazy, čímž postupoval v rozporu s § 3 správního řádu.
4. Podle žalobců byla žádost o dodatečné stavební povolení ze dne 12. 3. 2014 (dále také jen „žádost“) neurčitá. Správní orgán I. stupně se s jejich námitkami vypořádal stroze a žalovaný následně postupoval v rozporu s principy správního práva. V žádosti byly uvedeny neexistující pozemky či pozemky, u nichž je sporné vlastnictví stavebníka.
5. Žalobci dále poukázali na to, že v žádosti zcela chybí údaje o záměru a jeho popis, zatímco v oznámení o zahájení řízení ze dne 7. 8. 2015 jsou údaje, byť kusé, obsaženy. K tomu odkázali na § 37 odst. 2, § 45 odst. 1 a 2 správního řádu a § 111 odst. 3 stavebního zákona. Ke změně žádosti může dojít jen povoleným procesním postupem. Není jasné, kdo a jak vymezil předmět řízení. O žádosti tak nebylo možné rozhodnout.
6. Žalobci jsou toho názoru, že žádost stavebníka ze dne 2. 9. 2015 představuje novou žádost, protože její obsah je zcela jiný. Závěr žalovaného na straně 8 napadeného rozhodnutí je

proto nezákonný. Bylo na stavebníkovi, aby podal perfektní žádost. K tomu žalobci odkázaly na rozsudky NSS ze dne 8. 2. 2007, čj. 1 As 46/2006 – 75, a ze dne 11. 4. 2013, čj. 7 As 154/2012 – 26. Žádost stavebníka měla splňovat náležitosti podle přílohy č. 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o územním rozhodování“). Napadené rozhodnutí je tedy v rozporu s § 68 odst. 3 a § 89 odst. 2 správního řádu a je nepřezkoumatelné.

7. Žalobci dále tvrdí, že zaměření k. bylo vypracováno dne 31. 8. 2016, prvostupňové rozhodnutí však bylo vydáno už 21. 7. 2016. Žalobci se tedy nemohly včas seznámit s tímto dokumentem, neboť nebyl ve správním spisu. Tím došlo k postupu v rozporu s § 82 odst. 4 správního řádu. Stavebník zaměření mohl uplatnit před vydáním prvostupňového rozhodnutí, žalovaný tak z něj nemohl vycházet.
8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že si žádné nové důkazy ve věci neobstaral, a vycházel jen ze spisu správního orgánu I. stupně. Dále zdůraznil, že žalobci se s obsahem spisu mohli seznámit, o čemž je poučil ve vyznění ze dne 10. 11. 2016. Prohlášení vlastníků okolních nemovitostí žalovaný uvedl pouze jako podpůrný podklad své úvahy. Správním orgánům obou stupňů bylo od počátku zřejmé, co je předmětem žádosti. Pozemek p. č. X v katastrálním území B. je podle katastru nemovitostí ve vlastnictví stavebníka. Dne 23. 1. 2017 stavebník podal žádost o souhlas s užíváním stavby a právo užívat stavbu mu vzniklo po provedené prohlídce na místě dne 8. 2. 2017.
9. Žalobci v replice setrvali na svém procesním stanovisku. Není podstatné, zda si žalovaný opatřil zaměření k. sám či nikoliv. Rozhodující je, že tento důkaz se objevil ve správním spisu až po vydání prvostupňového rozhodnutí. Jedná se tedy o tzv. nový důkaz, k němuž žalovaný nemohl přihlídnout, neboť musí vycházet ze stejných důkazů jako správní orgán I. stupně. Správní orgány nemohou vycházet z žádných podpůrných podkladů, ale jen z důkazů získaných v souladu se správním řádem. Jinak by se jednalo o postup z libovůle. Podaná žádost musí být srozumitelná pro každého a nejen pro kroužek zasvěcených.
10. Stavebník jakožto osoba zúčastněná na řízení uvedl, že námitky žalobců představují nepřípustný právní formalismus. V řízení o dodatečném povolení stavby bylo od počátku zřejmé, o co se konkrétně žádá. Případné vady neměly vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí (viz § 89 odst. 2 správního řádu). Vlastnictví k pozemku p. č. X v katastrálním území B. plyne z výpisu z katastru nemovitostí. Skutečnost, že příslušný katastrální úřad zapsal vydržené pozemky pod jiným označením, než jaké bylo uvedeno v geometrickém plánu užitém v soudním řízení, nelze stavebníkovi přičítat k tíži. Správní orgány obou stupňů postupovaly v souladu se zákonem, řádně vypořádaly námitky žalobců, proto stavebník navrhl zamítnutí žaloby.
11. Soud projednal žalobu při jednání, které nařídil na žádost žalobců. Při jednání setrvali účastníci na svých dosavadních procesních stanoviscích.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
13. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb.,

soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlídnout i bez námitky, neshledal.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

14. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci. Správní orgán I. stupně dne 4. 10. 2013 obdržel od žalobců podnět k prošetření neoprávněných přístaveb k nemovité věci ve vlastnictví stavebníka. Dne 9. 10. 2013 správní orgán I. stupně oznámil žalobcům a stavebníkovi provedení kontrolní prohlídky na místě nemovitých věcí stavebníka podle podnětu žalobců. Z protokolu o kontrolní prohlídce provedené za účasti stavebníka a zástupkyně žalobců dne 19. 11. 2013 mimo jiné plyne, že na pozemku p. č. X a X byla provedena samostatná stavba k. s p. s. K ní bylo doloženo povolení o. B. z roku X a povolení k užívání z roku X společně s dokumentací, která neodpovídá skutečnosti. Do této k. byla vestavěna k., jež není zakreslena v projektové dokumentaci. Stavebník podal žádost ze dne 19. 11. 2013 o přerušování řízení, neboť podal žalobu o určení vlastnického práva k dotčeným pozemkům, již na místě předložil.
15. Dne 13. 2. 2014 správní orgán I. stupně zahájil řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona a za účelem projednání věci nařídil ústní jednání na den 19. 3. 2014. Žádostí ze dne 12. 3. 2014 stavebník požádal o dodatečné povolení stavby. Stavební záměr identifikoval jako „Stavební úprava s. s. d. za účelem změny využití části stavby na k.“, přičemž se jedná o změnu dokončené stavby na pozemcích p. č. X, X v katastrálním území B. Žádné jiné údaje o stavebním záměru či jeho popis zde nebyly uvedeny. K žádosti nebyly přiloženy žádné přílohy.
16. Z protokolu o ústním jednání ze dne 19. 3. 2014 za účasti stavebníka, žalobkyně b) a tehdejší zástupkyně žalobců plyne, že žalobci trvali na odstranění nepovolené stavby k., kterou stavebník užívá k jejímu účelu, neboť stavebník neprokázal, že disponoval příslušným povolením. Stavebník konstatoval, že k přestavbě k. na pozemcích p. č. X a X došlo na základě stavebního povolení a její užívání bylo následně povoleno. O vydržení částí pozemků pod stavbou probíhá soudní spor.
17. Usnesením ze dne 20. 3. 2014 přerušil správní orgán I. stupně řízení o dodatečném povolení stavby podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu do dne vydání pravomocného rozsudku soudu ve věci podané žaloby o určení vlastnického práva k části pozemku p. č. X v katastrálním území B. Proti tomuto usnesení žalobci podali odvolání, v němž zdůraznili, že nebyly dány podmínky pro vedení řízení o dodatečném povolení stavby, neboť žádost stavebníka postrádala formální náležitosti a jakékoliv podklady. Za užívání k. byla stavebníkovi již uložena p. za p. Přerušování řízení je nevhodné. Žalovaný odvolání zamítl a usnesení potvrdil s tím, že správní orgán I. stupně postupoval správně, neboť vlastnictví k dotčenému pozemku je předběžnou otázkou, o níž si nemohl sám udělat úsudek.
18. Součástí správního spisu je také rozsudek O. s. P.-z. ze dne 25. 6. 2014, čj. 8 C 284/2013 – 131, o určení vlastnického práva k části pozemku. Podle něj je stavebník vlastníkem pozemků p. č. X, st. X, st. X a st. X v katastrálním území B. nově oddělených geometrickým plánem ze dne 20. 10. 2013, který je nedílnou součástí rozsudku. Uvedené pozemky vznikly z části původního pozemku p. č. X. Z protokolu o vyhlášení rozsudku

před zdejší soudem ze dne 27. 1. 2015, sp. zn. 23 Co 516/2014, plyne, že rozsudek soudu prvního stupně byl potvrzen.

19. Dne 7. 8. 2015 správní orgán I. stupně účastníky řízení informoval o zahájení řízení o dodatečném povolení stavby a nařízení ústního jednání spojeného s místním ohledáním. Přitom poukázal na to, že řízení bylo zahájeno žádostí stavebníka ze dne 12. 3. 2014. Dne 7. 8. 2015 správní orgán I. stupně vyzval stavebníka podle § 45 odst. 2 správního řádu, aby k žádosti ze dne 12. 3. 2014 předložil stanovisko dotčeného správního orgánu k projektové dokumentaci.
20. Dne 10. 8. 2015 obdržel správní orgán I. stupně správní spis týkající se řízení o žádosti o povolení přestavby k. stavebníka včetně rozhodnutí o povolení stavby z roku X a povolení k jejímu užívání z roku X.
21. Žalobci v námitkách ze dne 31. 8. 2015 uplatnili obdobnou argumentaci jako v projednávané žalobě. K tomu předložili znalecký posudek Ing. J. k problematice v. k. sousedního rodinného domu k rodinnému domu žalobce a) ze dne 18. 7. 2012.
22. Z protokolu o ústním jednání ze dne 1. 9. 2015 za účasti stavebníka a zástupce žalobců mimo jiné plyne, že stavba je provedena podle dokumentace. V k. je nyní o. o. a byla doložena projektová dokumentace osazení o. l. z protipožárních důvodů. Stavebník k v. k. uvedl, že byl upraven podle znaleckého posudku ze dne 18. 7. 2012, který nechali vypracovat žalobci. K. byl n. o X m a z.
23. Dne 2. 9. 2015 stavebník podal žádost o dodatečné povolení stavby s poznámkou, že se jedná o doplnění žádosti ze dne 12. 3. 2014. V rámci údajů o stavebním záměru a jeho popisu je zde uvedeno, že se jedná o vestavbu k. obdélníkového půdorysu o rozměrech X x X m, výstavbu k. a zazdění stávajícího o. l. Stavební záměr bude realizován na pozemcích p. č. X a X v katastrálním území B.
24. Dne 15. 9. 2015 správní orgán I. stupně vyzval stavebníka podle § 45 odst. 2 správního řádu mimo jiné, aby předloženou žádost doplnil o projektovou dokumentaci, která bude v souladu s vyhláškou č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o dokumentaci“), vyjmenoval nedostatky stavebníkem předložené projektové dokumentace a poučil jej, jak je odstranit. Zároveň řízení přerušil podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu.
25. Podáním ze dne 15. 12. 2015 stavebník doplnil podklady k žádosti.
26. Sdělením ze dne 12. 2. 2016 správní orgán I. stupně zrekapituloval průběh řízení o žádosti stavebníka a vyrozuměl účastníky řízení, včetně žalobců, o tom, že ukončil shromažďování podkladů pro rozhodnutí v dané věci. Poučil je o procesních právech dle § 36 správního řádu a o tom, že právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí mohou využít ve lhůtě 15 dnů, čehož žalobci využili podáním ze dne 3. 3. 2016.
27. Dne 21. 7. 2016 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž stavbu dodatečně povolil. Uvedl v něm mimo jiné, že ověřil, že pozemky pod stavbou jsou ve vlastnictví stavebníka, nově byla zaevidována část pozemku pod stavbou v katastru nemovitostí pod p. č. X. Dne 7. 8. 2015 stavebník předložil projektovou dokumentaci stavby, která byla nahrazena projektovou dokumentací ze dne 16. 12. 2015. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že projektová dokumentace je v souladu s vyhláškou o dokumentaci. V upravené žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 2. 9. 2015 byl rozsah žádosti řádně specifikován v souladu s předmětem daného řízení. Z doložené

fotodokumentace obsažené v revizní zprávě ze dne 22. 11. 2015 plyne, že k. n. je proveden nad h. sousedního rodinného domu, je tedy v souladu s § 24 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „vyhláška o technických požadavcích“).

28. Dne 8. 8. 2016 podali žalobci proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. Žalobci v něm namítli, že správní orgán I. stupně se nevypořádal s jejich námitkami uplatněnými v průběhu správního řízení, jejichž obsah je obdobný obsahu projednávané žaloby, tj. týkají se náležitostí žádosti o dodatečné povolení stavby a posouzení vlastností k. Navíc zde namítli absenci vypořádání otázky o. o. stavby l. a nezákonnost závazných stanovisek v souvislosti s o. k. z k.
29. Podle vyjádření stavebníka k odvolání ze dne 9. 9. 2016 byl k. n. dostatečně upraven oproti stavu doloženému znaleckým posudkem Ing. J., což plyne z předložených fotografií a souvisejících listin. Revizní zpráva s. c. č. X ze dne 22. 11. 2015 potvrzuje, že systémový k. byl navýšen individuálním n. s n. i. Tím byl dodržen požadavek soudního znalce Ing. J. na navýšení systémového k. n. o X m. Tento problém řeší i technická zpráva projektové dokumentace v bodu 9. Stavebník dodal, že vrchol předmětného k. a rodinného domu ve vlastnictví žalobců byl dne 25. 8. 2016 zaměřen geodetem panem R. Zaměření výšek, jež stavebník předložil, jednoznačně dokládá, že v. k. t. p. h. domu žalobců o X m. Výška k. je tedy dostačující.
30. Dne 10. 11. 2016 žalovaný vyrozuměl účastníky řízení včetně žalobců o tom, že ukončil shromažďování podkladů pro rozhodnutí v dané věci. Poučil je o procesních právech dle § 36 správního řádu a o tom, že právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí mohou využít ve lhůtě 10 dnů.
31. Dne 28. 11. 2016 žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí.

Posouzení žalobních bodů

32. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2017, nařídí s. ú. odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.

Podle odstavce 2 citovaného ustanovení zahájí s. ú. řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, s. ú. přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující ohlášení, žadatel předloží podklady předepsané k ohlášení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby s. ú. postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85.

Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.

Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona lze stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že

- a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území,
- b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,
- c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.

Bude-li stavba dodatečně povolena, s. ú. řízení o odstranění stavby zastaví. Dodatečné povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, s. ú. stanoví podmínky pro její dokončení.

33. Ke skupině námitek týkajících se nedostatků žádosti stavebníka o dodatečné povolení stavby ze dne 12. 3. 2014 uvádí soud následující. Na první pohled je nepochybné, že tato žádost nebyla úplná, vykazovala obsahové vady. Bylo v ní vyplněno jen několik málo údajů (název a účel stavby, údaje stavebníka, místo záměru) a kromě zatržení, že jde o změnu dokončené stavby, absentoval popis záměru i projektová dokumentace. V tom lze tedy dát žalobcům za pravdu. Pokud jde o označení stavby a vymezení stavebních pozemků uvedené v žádosti, tyto údaje se zcela shodují s označením stavby a vymezením stavebních pozemků obsaženým v oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby. Stavebníkovi jistě nelze vytýkat, že v žádosti použil totožné údaje, jaké použil správní orgán I. stupně v oznámení o zahájení řízení. Shodnost údajů pak nasvědčuje závěru, že stavebník požádal o dodatečné povolení celé stavby (změny dokončené stavby), ve vztahu k níž bylo zahájeno řízení o jejím odstranění. Stavba se v daném okamžiku skutečně nacházela na pozemku p. č. X, jenž byl v katastru nemovitostí evidován jako pozemek ve vlastnictví žalobců, stavba tedy byla lokalizována správně. Dále je třeba v této souvislosti zmínit, že vydání oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby a podání žádosti předcházelo místní šetření ze dne 19. 11. 2013, a to za účasti stavebníka a zástupkyně žalobců, při němž byl zjištěn rozsah nepovolené stavby. Současně byla ke stavbě k. a s. předložena původní dokumentace, stavební povolení a povolení užívání stavby, z nichž bylo na místě zjištěno, že stávající stav této stavby neodpovídá stavu povolenému. Bylo zjištěno, že do uvedené stavby byla vestavěna k., která není v projektové dokumentaci zakreslena. Právě na návaznost podané žádosti na provedenou kontrolní prohlídku poukázal žalovaný v napadeném rozhodnutí. Již při tomto jednání stavebník správnímu orgánu I. stupně sdělil, že vlastnické právo k pozemkům, na něž stavba zasahuje, je nejisté, pročez podal žalobu na určení vlastnického práva. Přitom předčasně požádal z tohoto důvodu o přerušování řízení. Až poté (dne 13. 2. 2014) správní orgán I. stupně zahájil řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona a stavebník následně podal žádost ze dne 12. 3. 2014. Po ústním jednání, jež proběhlo dne 19. 3. 2014, bylo zřejmé, že žalobci trvají na odstranění stavby.
34. Z obsahu správního spisu dále plyne, že oznámení o zahájení řízení o dodatečném povolení stavby, v němž byla stavba podrobněji popsána, bylo vydáno poté, co do správního spisu byla založena projektová dokumentace stavby zpracovaná v květnu X Ing. J. G. a originály listin z let X a X dokládajících rozsah tehdy povolené a zkolaudované stavby. Na tomto

podkladě, zejména vzhledem k popisu stavby uvedenému v projektové dokumentaci, pak mohl správní orgán I. stupně detailněji popsat rozsah povolované stavby, stejně jako aktualizovat údaj o umístění stavby (v projektové dokumentaci je již zmíněno umístění stavby na pozemcích p. č. X a X, což vyplývá i z výkresu označeného „celková situace“, a vyplývá to i z výpisu z katastru nemovitostí a kopie katastrální mapy pořizené dne 7. 8. 2015). Projektová dokumentace je součástí žádosti o dodatečné povolení stavby, neboť vymezuje stavbu, k níž se žádost vztahuje. Skutečnost, že ve formuláři žádosti stavebník nepopsal stavbu přesněji, nebrání tomu, aby správní orgán I. stupně v oznámení o zahájení řízení o dodatečném povolení stavby stavbu blíže popsal. Takový postup je ostatně vstřícný zejména k ostatním účastníkům řízení, jímž je tím podávána stručná srozumitelná informace o rozsahu projednávané stavby (její detailní podobu lze ostatně zjistit pouze nahlédnutím do projektové dokumentace). Takový postup správního orgánu I. stupně nepřekračuje jeho oprávnění, neboť nejde o to, že by svévolně bez součinnosti se stavebníkem vymezoval předmět řízení, nýbrž tímto popisem má být účastníkům řízení srozumitelněji podána charakteristika předmětu řízení (stavby).

35. Žalobci dále zmiňují, že bylo možné dodatečně povolit pouze ty změny stavby, které jsou předmětem řízení o odstranění stavby. Soudu není zřejmé, zda se žalobci domnívají, že dodatečně povolená stavba přesahuje svým rozsahem stavbu, která byla předmětem řízení o odstranění stavby. Nic podrobnějšího k tomu žalobci neuvádí, především nezmiňují, v jaké části snad předmět řízení o dodatečném povolení stavby překročil předmět řízení o odstranění stavby. Soud proto může jen obecně poukázat na to, že jak již shora uvedl, vymezení předmětu řízení o dodatečném povolení stavby obsažené v žádosti doslovně odpovídá vymezení předmětu řízení o odstranění stavby. Fakticky pak byla projektová dokumentace dodatečně povolené stavby zpracována v rozsahu těch stavebních úprav původní stavby, které byly zjištěny na místě při kontrolní prohlídce dne 19. 11. 2013 porovnáním faktického stavu stavby s posledním povoleným stavem (z let X až X). Právě v návaznosti na tato zjištění bylo zahájeno řízení o odstranění stavby. Meze přípustného předmětu řízení o dodatečném povolení stavby nejsou překročeny tím, že povolení zahrnuje též úpravy, které nebyly v době kontrolní prohlídky a zahájení řízení o odstranění stavby provedeny (náhrada o. o. l., z. a i. k.). V rámci dodatečného povolení stavby lze totiž povolit též ty úpravy, které mají být teprve provedeny (§ 129 odst. 3 věta poslední stavebního zákona). V tomto rozsahu pak logicky rozsah dodatečně povolené stavby překračuje rozsah stavby, jejíž odstranění by bylo nařízeno, pokud by stavba nebyla dodatečně povolena.
36. Pokud jde o odstraňování vad žádosti, soud poukazuje na to, že stavebník je povinen k žádosti přiložit doklady podle § 110 odst. 2 ve spojení s § 129 odst. 2 stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 3. 2015. Patří mezi ně i doklad prokazující vlastnické právo k pozemku [§ 110 odst. 2 písm. a) stavebního zákona], jež stavebník bezprostředně po podání žádosti nemohl předložit, neboť o určení vlastnického práva k předmětným pozemkům probíhalo soudní řízení iniciované stavebníkem proti žalobcům jakožto žalovaným. Kdyby správní orgán I. stupně vyzval stavebníka k doplnění žádosti o další podklady vyjmenované v citovaném ustanovení namísto přerušení řízení, potenciálně by ho nutil k mrhání prostředky. Předpokladem úspěšnosti žádosti stavebníka je pochopitelně vlastnictví těchto pozemků. Pokud by soud rozhodl o tom, že vlastníky těchto pozemků jsou žalobci, stavebník by jen těžko dokázal přes odpor žalobců docílit dodatečného povolení stavby, přestože by jinak předložil všechny ostatní doklady. Veškeré prostředky a čas vynaložený na obstarání zbylých dokladů (projektová dokumentace, závazná

stanoviska atd.) by tak přišly vniveč, což by bylo v rozporu s § 6 odst. 2 správního řádu. Správní orgán I. tedy postupoval správně, přerušil-li za této procesní situace řízení do doby, než bude postaveno najisto vlastnictví dotčených pozemků, namísto vydání výzvy stavebníku, aby ihned napravil nedostatky žádosti. Určení vlastnictví k dotčeným pozemkům, tj. práva nezbytného k provedení stavby, rozhodnutím soudu s účinky *ex tunc* je totiž předběžnou otázkou, pro niž je třeba řízení přerušit podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu (srov. rozsudek K. s. v P. ze dne 19. 1. 2012, čj. 44 A 111/2011 – 43). To, že se v daném případě jedná o určení vlastnického práva s účinky *ex tunc*, plyne ze žaloby ze dne 14. 11. 2013 a výroku rozsudku O. s. P.-z. ze dne 25. 6. 2014, čj. 8 C 284/2013 – 131.

37. Teprve poté, co odpadl důvod pro přerušení řízení a bylo prokázáno, že stavebníkovi náleží vlastnické právo k pozemkům, na nichž se stavba nachází, přistoupil správní orgán I. stupně k vydání výzev k odstranění vad žádosti (výzvy ze dne 7. 8. 2015 a 15. 9. 2015). V návaznosti na námítky žalobců, kteří vytýkali žádosti formální vady, podal stavebník dne 2. 9. 2015 „*žádost o dodatečné stavební povolení – doplnění podání žádosti ze dne 12. 3. 2014*“, v níž uvedl základní údaje o záměru (viz část IV. formuláře), označil stavební pozemek aktuálním parcelním číslem X. K tomu soud uvádí, že třebaže v rozsudku O. s. P.-z. je stavební pozemek, na němž se stavba nachází, označen parcelním číslem X, do katastru nemovitostí byla tato parcela zapsána pod parcelním číslem X, a to s vlastnickým právem pro stavebníka (viz ve spisu založené výpisy z katastru nemovitostí a kopii katastrální mapy pořízené dne 7. 8. 2015). Stavební pozemek byl tedy označen v souladu s tehdejší stavem katastrální mapy, o vlastnickém právu ke stavebnímu pozemku již nemůže být sporu. Z uvedeného podání je zřejmé, že se jím doplňuje žádost ze dne 12. 3. 2014, nejde o další, samostatnou žádost o dodatečné povolení stavby. Následně byly všechny vady žádosti odstraněny, byla předložena další verze projektové dokumentace (5 – 10. 2015). Žalobci byli vyrozuměni o shromáždění všech podkladů pro vydání rozhodnutí a o právu vyjádřit se k nim. Následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, a to v situaci, kdy vady žádosti byly odstraněny a byly předloženy všechny potřebné doklady. Třebaže tedy řízení o dodatečném povolení stavby bylo zahájeno neúplnou žádostí, v jeho průběhu byly postupně jednotlivé nedostatky odstraněny. S tím ostatně právní úprava, která neumožňuje bez dalšího odmítnout vadnou žádost, počítá (§ 45 správního řádu a § 111 stavebního zákona). Postup správního orgánu I. stupně plně odpovídá naplnění jeho poučovací povinnosti (§ 4 odst. 3 správního řádu). Z obsahu správního spisu neplyne, že by se v průběhu řízení o dodatečném povolení stavby měnil jeho předmět (tedy stavba, jejíž dodatečné povolení je žádáno), pouze byl postupným odstraňováním vad žádosti upřesňován, resp. konkrétněji definován (podrobnější slovní popis v doplnění žádosti, zcela konkrétní definování stavby v projektové dokumentaci). V žádném případě nelze správnímu orgánu I. stupně vytýkat, že by jakékoliv upřesnění předmětu řízení učinil svévolně, naopak vždy důsledně vycházel z nově dodaných podkladů ze strany stavebníka, jenž disponoval řízením a jeho předmětem.
38. Soud nesouhlasí s tvrzením žalobců, že správní orgán I. stupně se vypořádal s otázkou vad žádosti stroze, neboť ve svém rozhodnutí podrobně popsal průběh správního řízení, z něž zřetelně vyplývá, kdy a z jakých důvodů docházelo k postupnému doplňování žádosti ze dne 12. 3. 2014. K vyjádření žalovaného na straně 8 napadeného rozhodnutí soud dodává, že v této fázi řízení mohl být účastníkem řízení z této žádosti zřejmý maximálně hrubý rozsah stavby, který však vzhledem k výše popsaným okolnostem postačoval k tomu, aby se o ní vedlo další řízení ve smyslu § 129 odst. 2 stavebního zákona, v jehož průběhu docházelo k upřesňování jejího obsahu a doplňování příslušných dokladů. Předmět řízení

byl proto na základě této žádosti vymezen dostatečně. Jistě mohl žalovaný podat obdobně obšírný výklad postupu správního řízení a odstraňování nedostatků žádosti, jak to učinil soud výše, nelze mu nicméně vytýkat, že se soustředil na konstatování výsledného stavu žádosti (tedy konstatoval odstranění všech vad a předložení všech nezbytných podkladů) a zabýval se podmínkami pro dodatečné povolení stavby. Z průběhu správního řízení je totiž bez jakýchkoliv pochybností zřejmé, že žalobci kladou zcela nemístnou váhu na procesní aspekty vedení správního řízení, třebaže o jeho předmětu od samého počátku nemohly panovat rozumné pochybnosti a ještě před vydáním prvostupňového rozhodnutí byly všechny formální nedostatky žádosti odstraněny. Rovněž tak je ze správního spisu zřejmé, že žalobcům nebyla upřena žádná procesní práva, tedy počáteční nedostatky žádosti se nijak nepromítly do jejich práva vznést námitky proti stavbě a navrhnout důkazy na jejich podporu. Ke dni vydání prvostupňového řízení neexistovala žádná vada řízení, která by mohla mít sebemenší vliv na zákonnost rozhodnutí o dodatečném povolení stavby.

39. Soud se žalobci souhlasí, že dodatečné povolení stavby může být vydáno jen při splnění podmínek daných stavebním zákonem a příslušným prováděcím předpisem, tj. pouze v případě, že stavebník podá žádost o dodatečné povolení stavby, resp. dodatečné povolení změny stavby, a předloží k ní podklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení (viz rozsudek NSS ze dne 8. 2. 2007, čj. 1 As 46/2006 – 75, na nějž žalobci správně odkázali). Z obsahu správního spisu však plyne, že správní orgány dbaly o to, aby stavebník splnil veškeré zákonné požadavky. Svědčí o tom řada výzev správního orgánu I. stupně, jimiž vyzýval stavebníka k nápravě nedostatků žádosti, projektové dokumentace a dalších příloh žádosti, na něž stavebník odpovídajícím způsobem reagoval. Soudu se proto nejeví, že by na stavebníka byly kladeny mírnější požadavky. Jen z toho, že na začátku řízení stála neúplná žádost, nelze dovozovat, že správní orgány vůči stavebníkovi postupovaly nedůsledně (stejně by bylo potřeba postupovat i v případě odstraňování vad žádosti o vydání stavebního povolení, pokud by o něj stavebník požádal před provedením stavby). Z průběhu řízení dostatečně zaznamenaného v obsahu správního spisu je zřejmé, že stavebník musel dostát všem svým zákonným povinnostem v souvislosti s vydáním rozhodnutí o dodatečném povolení stavby.
40. Soud se neztotožnil ani s námitkou žalobců, že žalovaný pochybil tím, že se nezabýval všemi odvolacími námitkami. Námitky uplatněné v odvolání byly podrobně, ať už přímo, či nepřímo, vypořádány v prvostupňovém rozhodnutí, neboť stěžejní námitky žalobců byly v průběhu celého řízení obdobné, ne-li stejné. Odkázal-li proto žalovaný jen na prvostupňové rozhodnutí s tím, že námitky již byly podrobně a přezkoumatelně vypořádány zde, přičemž závěry jen krátce shrnul, postupoval správně (rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2014, čj. 6 As 161/2013 – 25). Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný odvolacími námitkami zabýval, tedy neopomenul je. Výslovně vypořádal námitku týkající se zřetelnosti předmětu řízení o dodatečném povolení stavby (viz str. 8 napadeného rozhodnutí). Pokud jde o námitku týkající se odstraňování nedostatků žádosti a otázku, zda doplňující žádost navazovala na žádost původní, upustil žalovaný od podrobného výkladu nedůvodnosti těchto procesních výhrad žalobců a pro stručnost odkázal na obsah prvostupňového rozhodnutí, jehož závěr citoval. Proto nelze mít za to, že žalovaný porušil § 68 odst. 2 a § 89 odst. 2 správního řádu či že by z toho důvodu bylo napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, jak namítli žalobci.

41. K námitce žalobců týkající se nepřipustného užití nových důkazů v rozporu s § 82 odst. 4 správního řádu soud uvádí, že ji také shledal nedůvodnou. Žalovaný na straně 6 napadeného rozhodnutí předně poukázal na skutečnost, že v. k. byla seznatelná z projektové dokumentace, tj. podkladů obsažených ve správním spisu již v době vydání prvostupňového řízení, a z přiložené fotodokumentace pak vyplývá, že oproti stavu z roku X byl k. opatřen i., z. a z. O tom svědčí i odůvodnění prvostupňového rozhodnutí (viz stranu 7), podle něž z doložené fotodokumentace obsažené v revizní zprávě ze dne 22. 11. 2015 plyne, že k. n. je proveden nad h. sousedního rodinného domu, k. je tedy v souladu s projektovou dokumentací a s § 24 vyhlášky o technických požadavcích. Správní orgán I. stupně přitom sice připustil, že nebylo doloženo geodetické zaměření, ale v. k. je dostatečně zřejmá z uvedených dokladů. V řízení před správním orgánem I. stupně tedy bylo prokázáno, že oproti stavu, k němuž se vztahuje žalobci předložený znalecký posudek, byly na stavbě provedeny změny (resp. mají být podle předložené projektové dokumentace provedeny). Žalobci v podaném odvolání poukázali na to, že závěr, k němuž správní orgán I. stupně dospěl, nemá oporu ve správním spisu, neboť nebyl proveden důkaz, jenž by prokázal přesný rozdíl výšek jejich s. a k. stavebníka. Žalobci přitom poukázali na to, že správní orgán I. stupně byl povinen řádně zjistit skutkový stav a nebyl vázán důkazními návrhy účastníků.
42. Soud k tomu uvádí, že tuto odvolací námitku mohl žalovaný v zásadě vypořádat dvěma způsoby. Buď mohl odůvodnit, proč má za to, že podklady, které měl k dispozici správní orgán I. stupně, byly dostatečné k posouzení dané otázky, nebo mohl sám skutkový stav doplnit. V této souvislosti je třeba poukázat na to, že zásada dvojinstančnosti správního řízení nebrání tomu, aby byly v odvolacím řízení prováděny nové důkazy, tedy byla doplňována skutková zjištění, resp. novými důkazy prověřována správnost skutkových zjištění učiněných správním orgánem I. stupně. Pokud by tedy shledal žalovaný odvolací námitku důvodnou, bylo by zrušení prvostupňového rozhodnutí až posledním krokem, jenž by přicházel v úvahu tehdy, pokud by nebylo možné vadu skutkových zjištění odstranit jinak (viz rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2018, čj. 6 As 286/2018 – 34). Jestliže tedy žalovaný k vypořádání odvolací námitky využil jako podklad rozhodnutí, jímž zcela vyvrátil její důvodnost, geometrické zaměření přiložené stavebníkem k vyjádření k odvolání, nelze mu nic vytknout. Smyslem koncentrace řízení upravené v § 82 odst. 4 správního řádu je bránit tomu, aby účastníci řízení byli v řízení před správním orgánem I. stupně pasivní a svá tvrzení a důkazní návrhy „schovávali“ až pro odvolací řízení. Koncentrace řízení ovšem nebrání tomu, aby účastník řízení předložil důkazní prostředek, jenž vyvrátí odvolací námitku druhého účastníka. V takové situaci je nově pořízený důkazní prostředek součástí legitimní obrany jiného účastníka řízení. Nejde o situaci, že by se stavebník nově předloženým důkazem snažil zvrátit rozhodnutí správního orgánu I. stupně napravením své předchozí procesní pasivity. Není vyloučeno, že žalovaný by za účelem posouzení odvolací námitky, byť jakkoliv nepodložené, musel z moci úřední zadat provedení geodetického zaměření k., popř. uložit stavebníkovi předložení tohoto podkladu pro vydání rozhodnutí. Pokud stavebník tento důkazní prostředek předložil iniciativně bez předchozí výzvy, není důvodu nepoužít jej jako podklad pro vydání rozhodnutí pouze z toho důvodu, že mohl být předložen již v řízení před správním orgánem I. stupně. Žalobní bod je nedůvodný.
43. Soud se neztotožnil ani s námitkou žalobců týkající se souhlasu vlastníků okolních nemovitostí. Napadené rozhodnutí spočívá na právním názoru, že stavba splňuje všechny technické požadavky stanovené zákonem (tedy je v souladu s veřejnoprávní regulací).

Žalovaný žalobcům vytkl, že neuvedli, v jak velké míře nepřiměřené místním poměrům jsou k. o. a jak jsou omezováni v užívání svého pozemku a stavby na něm. Dále učinil úvahu o místních poměrech, která vychází z toho, že stavby se nachází v původní zástavbě o., kde mají k. t. všechny obytné objekty, které jsou v. t. p. od nepaměti. Nový k. pouze nahradil původní k. u objektu. Již dříve tedy muselo docházet k o. k. okolí, a to ze všech okolních staveb navzájem, a to i vzhledem ke konfiguraci terénu (ú. u p.). Na podporu této úvahy pak poukázal na prohlášení vlastníků okolních nemovitostí. Správnosti posouzení této otázky ze strany žalovaného nelze nic vytknout. V situaci, kdy bylo prokázáno splnění veřejnoprávních požadavků kladených na umístění k. t., se problematika o. k. přesunula výlučně do soukromoprávní roviny. Správní orgány se touto rovinou problému mohou zabývat pouze na základě námitek účastníků řízení, nikoliv z úřední povinnosti. K rozložení důkazního břemene ve vztahu k posuzování soukromoprávních námitek N. s. s. v rozsudku ze dne 11. 11. 2014, čj. 6 As 207/2014 – 36, uvedl: „Nelze však přehlížet, že řešení ‚čistých‘ občanskoprávních námitek ve stavebním řízení se svou podstatou blíží soudnímu rozhodování v občanskoprávním sporu. Proto není namístě klást na bedra správního orgánu povinnost zjišťovat skutkový stav jen na základě pouhých tvrzení dotčeného účastníka řízení v takovém rozsahu, jaký si vyžaduje posouzení souladu stavby s veřejnoprávními požadavky. Za rozumný lze označit požadavek, aby účastník vznášející občanskoprávní námitku důkazně podložil svá tvrzení alespoň do té míry, aby na straně stavebního úřadu vyvolal důvodné pochybnosti o tom, zda stavba způsobuje (příp. bude způsobovat) obtěžování nad míru přiměřenou poměrům či nikoliv (přiměřeně lze odkázat na důkazní standard ve sporných řízeních podle § 141 odst. 4 správního řádu). Podaří-li se vlastníkově sousední nemovitosti objektivně vyvolat popsané pochybnosti na straně stavebního úřadu, přesouvá se důkazní břemeno, tedy povinnost prokázat, že k obtěžování nad míru přiměřenou poměrům nedochází (příp. nebude docházet) na stavebníka, který usiluje o zpětnou legalizaci své stavby. V takové situaci je obdobně použitelná výše citovaná judikatura, podle níž má stavebník nepovolené stavby povinnost prokázat, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, požaduje-li její dodatečné povolení.“ Jestliže tedy dospěl žalovaný k závěru, že žalobci nekonkretizovali míru o. k., a učinil obecnou úvahu o tom, že i. k. vznikajícím ze s. t. p. v souvislosti s v. o. b. jsou v místě obvyklé, jsou jeho úvahy dostatečné. Úvaha opírající se o prohlášení vlastníků okolních staveb, která nevychází z řádně provedeného dokazování, v čemž je třeba dát žalobcům za pravdu (viz rozsudek NSS ze dne 16. 12. 2019, čj. 3 As 322/2017 – 70), je nadbytečná. Tato vada řízení proto nemohla mít žádný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný by zcela jistě dospěl ke stejnému závěru, pokud jde o posouzení námítky o. k., i kdyby od předložených prohlášení vlastníků okolních staveb odhlédl. Vada řízení, která nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí, není důvodem pro jeho zrušení (viz rozsudek NSS ze dne 22. 3. 2017, čj. 2 As 322/2016 – 39). Žalobní bod není důvodný.

44. K fotografiím, které žalobce a) předložil soudu při jednání, soud doplňuje, že na důvodnost soukromoprávních námitek žalobců uplatněných ve správním řízení nelze usuzovat pouze ze 4 fotografií zachycujících k. vycházející z k. stavebníka, neboť takto omezený rozsah důkazů nepostačuje pro učinění závěru, že stavba působí i. v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně tím omezuje obvyklé užívání pozemku.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

45. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

46. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, a nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud v tomto soudním řízení neuložil žádné povinnosti (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. února 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu